

de goedwilligheid zelve, vol vuur, geest, vernuft en gemakelijkheid. Hij handhaafde 50 jaren de eer der Hervormde Kerk, door hem in Frankrijks hoofdstad gesticht, en waardiglijk, bij elke omwenteling, tegen geweld, dweeperij en ongeloof voorgestaan en moedig verdedigd. Onder de dwinglandij van eenen ROBESPIERRE, na tweemaal door het *Comité Revolutionair* in 1794 aangehouden te zijn, werd hij, op het zoogenaamde *feest ter eere van het Opperwezen* zelve, gevangen genomen. De welverdiende straf en dood van ROBESPIERRE was voor hem een stem, tot leven en vrijheid. De Latijnsche poëzij was eene zijner geliefdste uitspanningen. Hij wijdde haar genoegzaam aan ieder belangrijk voorval, aan ieder beroemd man, ook in het, bij hem nooit vergeten, Vaderland. Eene verzameling daarvan, gelijk van eene nieuwe Fransche vertaling der Psalmen, werd door hem gereed gemaakt ter uitgave. Door eene reeks van mededeelingen in de *Biographie Universelle* van MICHAUD gaf hij zijn hart lucht, om Vaderlandsche mannen en geleerde vrienden te huldigen. Hij had eene uitgebreide kennis, bewees velen dienst, was niemand tot last. Zijne Godsvrucht was ongemakkelijk, zijne voordragt welsprekend, roerend, treffend, zijn hart allerbeminlijkst, zijn afsterven Christelijk.

Ik heb van het overlijden der Leden van de Tweede Klasse **RAEPSAET** en HYE SCHOUTHEER nog niet gewaagd. Wij hebben althans geene dan zijdelingsche kundschap gekregen van deze Zuidelijke broeders; *Broeders* zeg ik, — in het Gemeenebest der Letteren toch mag geene afscheiding of vijandschap bestaan. Ik kan echter hier niet anders dan kort zijn.

JEAN JOSEPH RAEPSAET overleed in het door hem zoo geliefde Oudenaerde, den 19^{den} Februarij 1832, in hoogen ouderdom. Hij was gehecht aan den ouden Regeringsvorm der Oostenrijksche Nederlanden, en werd desniettemin door alle volgende regeringen met onderscheiding behandeld en met hooge waardigheden begiftigd. Zijne *Ana-*

ly-

lyse de l'histoire des Droits civils et politiques des Gaules, et spécialement des Pays-bas, zijne Academische gedenkschriften, zijne nasporingen over de uitvinding van *het kaken van den haring*, over de heerlijke regten en inhuldigingen der *Nederlandsche Souvereinen*, over de *Bibliotheek, genaamd die van Bourgondiën*; en eene menigte andere kleine geschriften van dergelijken aard, doch boven al zijn werk over de *Poortertijen of Gemeenten in de Nederlanden*, in de Gedenkschriften van de Leidsche Maatschappij van Letterkunde, hebben en hielden hem aan ons verbonden. Hij verzuimde niet, door de inzending zijner werken, de verbindtenis met ons aan te houden.

Minder was dit het geval met den Heer HYE SCHOUTHEER van Gent, die ons eerst over de Oudheden dier Stad eenige belangrijke mededeelingen deed, maar naar meerdere vruchteloos deed uitzien. Zijn werkzame post van Sekretaris der Stad Gent, zijne bemoeijingen omtrent het Armen- en Werk-instituut aldaar, schijnen hem den tijd tot meerdere letter- en oudheidkundige nasporingen benomen te hebben. De juiste tijd zijns overlijdens is ons niet bekend. Hij was nog in het best zijns levens.

De Derde Klasse verloor in het laatste Instituutsjaar geen harer Leden; maar het verlies van haren, in 1825 benoemden, Korrespondent JEAN FRANÇOIS CHAMPOLLION, *den Jonge*, die in de maand Maart dezes jaars, in den ouderdom van 41 jaren, overleed, trof niet alleen haar, maar de gansche geleerde wereld, die zich, en te regt, over zijne allerbelangrijkste nasporingen en ontdekkingen omtrent de taal en het schrift der aloude Egyptenaren, en de ontcijfering van derzelve *Hiëroglyphen* verheugde. Zijn werk *L'Égypte sous les Pharaons, ou Recherches sur la Géographie, la Religion, la Langue, les Ecritures et l'Histoire de l'Égypte, avant l'invasion de Cambyse*, zijne voor Oudheid en Geschiedenis allergewigtigste reizen, en wat zulks aanbragt tot opheldering en bevestiging, ook van gewijde schriften,

ma-